

betydeligt mere pr. kvm. end andre i »normale« lejligheder og værelser.

Da et herberg har til formål at give husly til samfundets absolut svageste, så forekommer prisen meget høj.

Svar (13/11 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Personer, der har ophold på en § 105-institution, betaler ifølge bistandslovens § 110 for kost og logi m.v. De nærmere regler for betalingen er fastsat i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1187 af 23. december 1993 om betaling for ophold i institutioner m.v. efter bistandslovens § 105, som ændret ved bekendtgørelse nr. 812 af 12. september 1994.

Efter bekendtgørelsen fastsætter amtsrådet betaling for ydelser i forbindelse med ophold på § 105-institutioner.

Betalingen for logi fastsættes ud fra niveauet i amtskommunen/regionen/lokalområdet. Betalingen for logi omfatter også el og varme og kan herudover omfatte forsyning og vask af sengelinned. Betalingen fastsættes som takst pr. døgn. Betalingen tages op til overvejelse en gang årligt med hensyn til evt. regulering pr. 1. januar.

Forsorgshjemmet Sundholm har oplyst, at eget værelse koster kr. 62,- i døgnnet, plads i dobbelt værelse koster kr. 41,- i døgnnet. Prisen inkluderer sengetøj, lys/varme, adgang til køkken, bad og vaskemaskine samt fælles fjernsyn. Det er oplyst, at værelserne varierer i størrelse med de mindste omkring 9-12 kvm.

Prisen reguleres af Københavns Kommune og er den samme for alle institutioner i kommunen, der drives efter bistandslovens §105.

Prisniveauet på Københavns Kommunes §105-institutioner skal ses i sammenhæng med, at ophold på forsorgshjem, herberger m.m. er en midlertidig boform på linie med f.eks. vandrerhjem, hoteller, moteller o.lign., og at prisniveauet i Københavns Kommune generelt er højt.

Ved udslusning fra §105-institutionerne til egen bolig i det almindelige boligmarked eller i udslusningsboliger, bofællesskaber eller andre sociale boformer vil huslejen fastsættes svarende til det almindelige niveau på boligområdet.

Spm. nr. S 376

Til socialministeren (6/11 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at folk under de sociale beskæftigelsesordninger kun modtager 11,50 kr. i timen, når de deraf skal betale arbejdsmarkedsbidrag?«

Begrundelse

Personer, som er beskæftiget på de sociale beskæftigelsesordninger, får en timeløn på bare 11,50 kr. i timen. Dette beløb er efter skattereformen blevet udhulet yderligere ved, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. af beløbet. Det urimelige er desuden, at personer på disse projekter ikke er berettiget til at nyde godt af de ting, arbejdsmarkedsbidraget finansierer.

Uanset om det nu er socialministeren eller skatteministeren, der er skurken i denne sag, så bør socialministeren – som minister for de socialt udstødte – søge en løsning på dette stærkt urimelige forhold.

Svar (13/11 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Formålet med de sociale beskæftigelsesordninger er dels at aktivere den enkelte beboer og derved give den pågældende mulighed for at vende tilbage til erhvervmæssig beskæftigelse, dels at opbygge den enkeltes eget selvværd som menneske ved at strukturere en tilværelse, der omfatter en periode af dagen, hvor man arbejder som alle andre erhvervsaktive mennesker i samfundet.

På flere institutioner under bistandslovens §105 kan en beboer tilbydes beskæftigelse i form af et særligt tilrettelagt beskæftigelsesforløb. Dette kan være deltagelse i institutionens interne drift eller andet. I forbindelse med deltagelse i et sådant beskæftigelsesforløb udbetales en arbejdsdusør, som amtsrådene fastsætter størrelsen af.

I København og Frederiksberg kommuner har man fastsat arbejdsdusørens størrelse til kr. 11,50 i timen. Dette beløb er vil normalt blive anset for skattepligtigt, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 1, og bidragspligtigt efter lov nr. 448 af 30. juni 1993 om arbejdsmarkedsfonde.